

ABONAMENTELE.

IN TOATA ROMANIA
Pe an L n. 48
Pe 6 luni » 24
Pe 3 luni » 12
IN STRAINATATE:
Pe an » 60
INSERTIUNI SI RECLAME:
Linia de 30 litere petit, pagina IV, 30 bani.
Pe pagina III, 80 bani, pe pag. II, 2 lei noi.
Reclame 2 lei noi linia.

TIMPUL

ESE IN TOATE ZILELE DE LUCRU.

Bucurii Redacției și Administrației: Palatul „Dacia.”

Un număr în capitală 10 bani.

ANUNCIURI:

Se primesc în străinătate: La D-nii Haasen-stein & Vogler în Vienna, Walfischgasse 100, A. Oppelk în Vienna, Stubenbastei 2; Rudolf Mosse în Vienna, Seilerstätte 2; Philipp Löb în Vienna, Eschenbachgasse 11; L. Lang & Comp. în Pesta, Havas-Laffite & Comp. în Paris, C. Adam 2, Carrefour de la Croix-Rouge 2, Paris; Orain & Comp. Rue Dronot 2 Paris; Eug. Micaud, 139-140, Fleet Street London

Serisori nefrancate nu se primesc.
Articolele nepublicate se vor arde.

Un număr în Districte 15 bani.

Cursul de București, 5 Aprilie.

Table with 2 columns: Item and Price. Includes Oblig. Rurale, Domeniale, Credit funciar rural, Impr. municipal al Capit., etc.

Cursul de Viena, 26 Aprilie.

Table with 2 columns: Item and Price. Includes Renta ungară în aur, Bonari de tesaur ung., Imprumutul austr., etc.

Cursul de Berlin, 12 Aprilie.

Table with 2 columns: Item and Price. Includes Acțiunile Căilor ferate române, Obligațiunile române 6%, etc.

PLECAREA TRENURILOR

Table showing train departure times for routes: București-Suceava, Suceava-București, București-Verciorova, Verciorova-București, București-Giurgiu, Giurgiu-București, Galați-Barboși, Barboși-Galați.

SCRII TELEGRAFICE

ALE „TIMPULUI”

(Agența Havas).

—Serviciul de la 27 Aprilie, 8 ore seara.—

Londra, 27 Aprilie.

Englittera pregătește o flotă de 20 vase pentru marea Baltică. Cele d'ântăi trupe din India vor pleca la 29 Aprilie la Malta.

Londra, 27 Aprilie.

Știrile sosite din Berlin și St.-Petersburg la ziarul „Times” arată că încercările de a încheia un compromis nu au isbutit.

Sant-Petersburg, 27 Aprilie.

Ziarele privesc meditațiunea Germaniei ca fiind neisbutită. O depeșă a „Agenției Rasești” condamnă pesimismul ziarelor și arată că Germania nu a încetat cu încercările ei de mediațiune, că negocierile se urmează și că Austria, Germania și Italia au invitat pe Englittera de a-și face cunoscute vederile.

Londra, 27 Aprilie.

O depeșă adresată ziarului „Morning Post” confirmă știrea, că rușii fac pregătirile pentru o retragere spre Adrianopol.

— Serviciul de la 28 Aprilie 9 ore dimineața. —

Paris, 27 Aprilie.

Se vorbește că corvete engleze ar fi ancorat la Tophané, punctul „Cornului de aur” unde se află cel mai însemnat arsenal turcesc. Ziceri contrazicătoare sunt răspândite în privința negociațiilor.

Viena, 27 Aprilie.

„Neue fr. Presse” află că contele Andrassy ar voi a începe mobilizarea financiară prin un imprumut asupra creditului votat de delegațiuni.

Berlin, 27 Aprilie.

„Norddeutsche Allgemeine Zeitung”, zice, despre înarmarea unei flote engleze pentru Marea Baltică, că trimiterea unei flote engleze în Marea Baltică ar putea aduce o lovire însemnată unor interese remase neutrale până acum și încurcă ast-fel mai mult starea lucrurilor.

Costantinopol, 27 Aprilie.

Se vorbește de non-încaierii între Ruși și mahometanii resculați de la muntele Rhodope. Comisiunea turco-rusă va începe săptămâna viitoare lucrarea ei de impicare. D. Hitrov, omul rusesc la Constantinopol este însărcinat cu o misiune în Macedonia, însă nu este numit guvernator.

Constatinopol 2 Aprilie.

Savfet Pașa s'a dus la San Stefano spre a se înțelege cu Statul-maior rusesc deoseartarea Șumlei, Varnei și Batumului. Rescoala musulmanilor în Tracia se lățește și aduce mari îngrijiri Rușilor. Este teamă ca nu Grecii din Macedonia să se unească cu resculații. Marele-duce Nicolae va înfățișa Lunii oastei pe generalul Tottleben ca comandant-șef și septemână viitoare îl va înfățișa Sultanului, de la care își va lua zioa bună. În cas de retragere simultană Turcii vor fi mijlocitorii pentru regularea chestiunii între Englezii și Ruși.

Paris, 27 Aprilie.

Astăzi a fost adunarea acționarilor creditului fonciar din Franța. Guvernatorul

d. Christophe, a zis că în urma pasurilor făcute de guvernul englez și de acel francez cu scop de a aminti Kedivului îndeplinirea îndatoririlor sale, plata couponului de 1 Mai este acum asigurată.

— 29 Aprilie, amiază. —

Constantinopol, 28 Aprilie.

Revizia oștirea, ce era să se facă mâne la San-Stefano, s'a amânat. Marele duce Nicolae va fi primit marți de Sultanul; după aceasta el va pleca cu statul său major. Generalul Tottleben are ca șef de stat-maior pe prințul Imeritinsky.

Scrieri din Adrianopol arată lățirea rescoalei Musulmanilor, mai ales acolo din statele Raskieni, Slanimak, Radikieni și din împrejurimile Filipopolei. O parte din oștirea rusă din Asia va fi dusă în Rumelia. O diviziune s'a și imbarcat la Poti. Intr'acea sunt 25,000 Musulmani resculați.

Serviciul de la 29 Aprilie. — 4 ore seara.

Roma, 29 Aprilie.

„Diritto” declară oficios că Italia, nici singură, nici în înțelegere cu alte puteri, nu a pofitit nici o dată pe cabinetul englez de a formula programul său în privința politicii orientale.

Atena, 29 Aprilie.

Se asigură că Anglia, prin d. Windham, ministrul Marei-Britanii, a făcut cunoscut guvernului elenic, că de ar înceta rescoala provinciilor grecești din Turcia, Anglia ar apăra interesele elenice și ar sprijini dorințele Grecilor la viitorul congres european.

Londra, 29 Aprilie.

O depeșă din St.-Petersburg către „Times” zice: Se aude că prințul de Bismarck s'a lepădat de pozițiunea sa de mijlocitor, de vreme ce retragerea simultană este primită în princip. Prințul de Bismarck ar fi gândit că negocierile privitoare la amănunte s'ar desbata mai bine de a dreptul. Rusia ar părea a fi cu totul dispusă a urma negocierile fără mijlocitor.

Se nădărduește că marchizul de Salisbury va părași politica sa negativă. Rusia dorește sincer o deslegare pacinică și pare a fi gata a primi ori-ce punere la cale de natură a asigura scopul de căpetenie al resboiului. Rusia dorește despăgubiri măsurate pentru jertfele sale.

„Daily Telegraph”, primește din Berlin știrea că Austria este hotărâtă a ocupa Bosnia și Țerțgovina chiar prin putere. Din Viena se telegrafiază lui „Daily-News”, că contele Andrassy la întrunirea consiliului ministrilor Austro-Ungariei, a apăsut asupra trebuinței de a regula fără întârziere neînțelegerile între amândouă țările, starea lucrurilor din afară cerend o politică energică.

— Serviciul de la 30 Aprilie 9 ore dim. —

Viena, 30 Aprilie.

„Politische Correspondenz”, primește din Londra următoarea știre: Englittera așteaptă ca Rusia să fie seamă un seriozitate de atitudine ei. În caz contrariu Englittera va lua asuprași de a îndrepta starea de lucruri, creată de Ruși în Turcia și pe Marea-Neagră. E totdeauna o putință, ca Englittera să iea o demarșă importantă. S'ar putea chiar să se întrunească o conferență la Londra, convocată de Englittera.

Viena, 30 Aprilie.

Noutatea despre o pretinsă intrare apropiată a trupelor austriace în Bosnia și în Herțegovina, e curată închipuire. Nimic definitiv nu se poate hotări încă în această privire.

Paris, 29 Aprilie.

Camera deputaților a adoptat o rezoluție, prin care invită pe guvern de a facilita intrarea gratuită la expoziția de Duminiacă. Prințul Amedeu al Italiei e așteptat pe mâine.

Serviciul de la 30 Aprilie, 4 ore seara.

Londra, 30 Aprilie.

Cu ocazia înangurării clubului de Bradford, d. Hardy, secretar de stat la resboi, a declarat, că tratatul de San-Stefano nu conține nici un element de pace durabilă. El a zis, că măsurile luate de Englittera nu au un caracter războinic, ci un caracter de măsură de precauțiune. Apoi a adăos, că cabinetul din St. James e hotărât a apăra cu energie principiile, pe cari le-a mântinut până acum.

Londra, 30 Aprilie.

Lui „Times”, i se telegrafiază din Petersburg: „De douăzeci și patru de ore nu se simte nici un progres în negociațiuni.”

Londra 30 Aprilie.

Lui „Daily-Telegraph”, i se vestește din Berlin: „Se zice, că Rușii vor consimți a se retrage spre Adrianopoli.”

Din Bombay i se telegrafiază aceluiși ziar: „Cel d'ântăi detașament de Inzi a plecat la Malta cu provizii pentru cinci luni.”

Londra, 30 Aprilie.

80,000 de voluntari s'au și înseris deja în serviciul activ. Intre ei sunt mulți ofițeri vechi.

BUCURESCI 19 APRILIE 1 MAIU
CIRCULARA DOMNULUI BRATIANU SI POVEȚELE d-lui C. A. ROSETTI

Am reprodus în „Timpul” de la 15 c. circulara d-lui ministru de interne și președinte al consiliului către toți prefectii din țară.

Nu avem nimic de zis intru cât se atinge de poruncile date de d-nul ministru în privința păzirei Convențiunei din 4 (16) Aprilie 1877, și nu din acest punct de privire avem a cerceta circulara.

Sub această rezervă nu ne sfim a zice, că documentul de care este vorba ne înfățoază un ce monstruos atât ca formă limbistică precum și ca fond.

Să cercetăm mai întâi forma. Unui ministru nu i este iertat, mai ales când scrie un document destul de însemnat pentru ca să i tipărească în „Monitorul oficial”, arhiva de căpetenie a viitoarei istorie, să întrebuințeze o limbă p-

sărească, presărată în întregul ei de cuvinte străine, chiar atunci când are în buna noastră limbă cuvintele cele mai nemerite pentru rostirea rugetărilor sale. — Pentru ce zice domnia sa: obligațiune, conflict, angagiament, sens, inamicul (ba și inemicul) repaos, și alte nenumerate? în loc să spue curat: îndatorire, ciocnire sau ceartă, legământ, înțeles, dușman sau protivnic, odihnă, etc. Ba, ce este mai de ris încă, chiar cuvintele franțuzești le întrebuințează pe dos, precum, de pildă: prejudețios, în loc de prejudiciabil.

Dar, în sfârșit, să trecem repede asupra acestora; lucrul nu este de cât ridicol, și reul nu cade, în urma urmelor, de cât asupra scriitorului circularăi. Ne grăbim a ajunge la partea adevărat însemnată și vătămătoare a documentului.

La fila 2,434 coloana 1, („Monitorul Oficial” din 14 (26) Aprilie) domnul Brătianu zice prefectilor:

„Ca să-i dăm însă această convingere, trebuie ca fie-care Român să observe și să păstreze aceeași atitudine ca în trecut, în ori-ce ocaziune și în fața ori-cărei împrejurări; trebuie să ne stăpănim chiar în fața provocărilor ce ni s'ar putea face, ori din ce parte ar veni ele; trebuie, atât în întruniri publice și în jurnale, cât și în relațiunile individuale să ne cumpănim cuvintele, să ne moderăm limbajul și să evităm cu oaspeții nostri ori-ce discuțiune, care ar putea degenera în dispută sau care ar fi de natură a inspira bănneli nedrepte asupra intențiunilor noastre în privința lor. Trebuie, într'un cuvânt, ca ori-ce Român să se gândească la răspunderea ce ar atrage asupra-și dacă ar provoca un conflict care, în condițiunile actuale, ar fi zdrobitor pentru noi: aceasta ar fi a compromite națiunea însăși în fața opiniunii publice europene, în acest moment mai ales când Europa, în unanimitate caută a evita ori-ce ațtare, a înlătura resbelul și a întemeia pacea, atât de trebuincioasă prosperității și progresului lumii întregi.”

Dacă, în adevăr, rugetăriile și cuvintele domnului ministru sunt așa de înțelepte, îi vom zice mai întâi, că se deșteaptă cam târziu.

De mult ar fi trebuit domnia-sa să-și impuie sieși mai întâi, și confrăților săi de pe banca ministerială, mai multă cumpătate în cuvintele ce le rosteau în sinul Adunărilor Legiuitoare; soliile în străinătate trebuiau trimise cu mai puțin zgomot; acolo taina diplomatică era la locul ei; însăși mergerea domniei-sale la Viena și la Berlin ca cap al ministeriului, în împrejurări așa de arzătoare, pe lângă desevirșita și lesne de prevăzut neizbutire, era o nemernicie și o nesocotință.

Asemenea de mult ar fi trebuit Domnia-Sa să impuie ziarului oficios al guvernului, cu toate canalele sale de scurgere, mai multă chibzuire cel puțin în insultele lor, dacă nu

a voit a le-o impune în laudele lor.

În sfârșit nu vede d. Brătianu, că chiar publicarea circularăi sale este o lipsă de chibzuire și de înțelepciune; acest document, ne fiind nici o lege, nici un regulament, nu era nici o nevoie de a-l publica; era mult mai folositor de a nu se da la lumină, și lucrarea sa era tot așa de bună, ba mai bună, dacă d. ministru s'ar fi mărginit a o trimite de a dreptul numai către prefectii săi.

Cum să potrivim niște povețe așa de înțelepte cu o procedură așa de puțin înțeleaptă?

Cum? Lucrul este foarte lesne dacă ne vom aduce aminte, că printre apucăturile partidului radical, al cărui cap chiar prințul de Bismarck recunoaște a fi d. Brătianu, năravul cel mai înrădăcinat este de a bate toba și de a face reclame pentru norod, ca dinaintea perdelei teatrelor de iarmaroace.

Știind aceasta vom înțelege îndată ca publicarea circularăi nu este, pe lângă altele, de cât: „un boniment patriotique.”

Acum, spre a corespunde cu intitularea articolului de față, să sărim, pentru un minut, la articolul din „Românul” de ieri.

După ce, cu obicinuita-i cumpătate și lealitate, însăși iarăși împotriva conservatorilor învinovățirile toate de: setea de putere, complicitate cu străinii, intrigă ș.c.l., apoi sfârșește astfel:

„Să suspendăm ori-ce desbinări interne...”

Pentru astă-dată, supusul și ascultătorul ucenic Brătianu nu s'a prea pătruns de povețele marelui său învățător Rosetti, căci circulara d-sale nimic mai puțin nu poate produce decât o potolire a desbinărilor.

Lumea uimită se întreabă ce caută în circulara din 13 Aprilie cuvinte ca cele următoare:

„Atunci mai ales, când chiar la noi se aflau oameni, cari susțineau că acele libertăți nu erau croite pe talia noastră, sau aceste:

„S'au produs adesea chiar instigațiunii din partea acelor oameni, cari caută satisfacerea intereselor personale până și în nenorocirea patriei.”

Ce legătură au aceste învinovățiri luate din colonele zilnice ale „Românului” cu niște porunci ale ministeriului de interne către prefectii săi?

Este învederat ca domnul Brătianu rivnea dafinul colegiului său de la justiție. Precum d. Eug. Stătescu, într'un comunicat trimis „Timpului”, (nepublicat însă de noi), așa d. prim-ministru, într-o circulară către pre-

fecti, a voit să facă un fel de pamflet, sau cel puțin un articol de polemică în privința conservatorilor.

Înțelegem această dorință, numai am ruga pe d. Brătianu de a se gândi dacă, așa fiind, nu ar fi fost mai bine să nu își tipărească circulara în „Monitorul oficial“, ci numai în „Monitorul oficios“, adică în „Românul“, sau dacă nu ar fi făcut încă mai bine de a se mărgini a o arunca în vr'unul din canalele de scurgere.

Dar, **après tout**, bine își are locul și acolo unde s'a publicat; căci de doi ani în coace, câte și de câte feluri n'am mai văzut și în „Monitorul oficial“!

DIN AFARA

Știrile sosite ieri seară ne lasă în nedumirire asupra situațiunii. Până ieri situația era neschimbată și rezultatele negocierilor diplomatice erau necunoscute. Deși bolnav, Principele Bismarck a urmat negocierile pentru intrunirea congresului; dar știrile privitoare la stadiul în care se aflau aceste negocieri, se contraziceau. După cele mai multe din aceste știri, atât în St.-Petersburg, cât și la Londra nu se mai credea că mediațiunea Principelui Bismarck va isbuti. Ieri seară, în sfârșit „Agenția Havas“ ne aduce știrea, că Principele Bismarck a încetat a mai face pe mediatorul între Rusia și Angliera. În aceeași vreme înse ne sosește știrea, că atât Angliera cât și Rusia ar fi primit în principiu, ca trupele rusești să se retragă spre Adrianopol, eară flota englezească să iasă din marea Marmara. Se asigură chiar că convenția privitoare la aceasta se va semna cât mai curând.

Toate aceste știri nu sunt încă adevărate și astfel nu le putem comunica decât cu rezerva cuvenită. Ca pozitivă poate să fie privită știrea, că mai multe cabinete și indeosebi cel italian, ar fi întrebat pe cabinetul din Londra, care îi sunt vederile relativ la regularea afacerilor din Orient. Cabinetul italian a declarat tot-odată, că va sprijini politica guvernului englezesc îndată ce va cunoaște aceste vederi.

Până acum cabinetul englezesc nu a dat nici un răspuns la această întrebare.

Se mai asigură că aceeași întrebare i s'ar fi făcut cabinetului englezesc și din partea cabinetului din Viena, deși această știre nu ni se dă ca una care e pe deplin pozitivă. Atitudinea cabinetului din Viena este nehotărâtă. În zilele trecute se vorbea foarte mult despre intrarea trupelor austriace în Bosnia și Herțegovina și despre o alianță între Austria, Franța și Angliera.

Știrea despre intrarea trupelor austriace în Bosnia și Herțegovina se desminte, asigurându-ni-se că până acum nu s'a luat în privința aceasta nici o hotărâre.

Cât despre ideea unei alianțe între Franța, Angliera, și Austria, astăzi, în ziua când expoziția dela Paris se deschide, ea nu pare probabilă. Cât pentru Austria, oficiosul „Fremdenblatt“ respinge această idee, arătând că Austro-Ungaria nu se poate despărți în cestiunea orientală de Germania. Numai atunci, dacă Germania ar inclina spre Rusia și ar favoriza realizarea unor planuri care jignesc interesele europene, cabinetul din Viena ar putea și ar trebui să caute alți aliați.

La Constantinopol situația se înăsprește.

Generalul Totleben a sosit la San Stefano și a fost reprezentat atât trupelor, cât și Sultanului. În momentul înse, când a plecat la Odesa, Marele Duce Nicolae a fost silit să renunțe la revista militară, pentru care se făcuse toate pregătirile. Vremea nu e de loc potrivită pentru parade.

Din Constantinopol primim știre despre o nouă criză ministerială. Amăriciunea populațiunii contra Sultanului Abdul Hamid crește mereu. La San Stefano deosebitele boale seceră trupele rusești. Rescoala din Rumelia, în sfârșit, se lățește și devine o primejdie din ce în ce mai serioasă pentru Ruși.

Bucovina și Basarabia.

III

Motivele politice ale luării Bucovinei.

Înainte de încheierea păcii dela Cuciuc-Cainardji, văzând situația desperată a Porții, Cancelarul Kaunitz își dă toată silința să asigureze împărăției pozițiunile de care avea trebuință pentru apărarea hotarelor dela resărit.

Înainte toate se încheie tractatul subsidial, prin care Poarta renunță din nou la Oltenia; în urmă Curtea din Viena, fiind seamă de părerile consiliului de reșboi, deasemenea renunță la posesiunea acestui teritoriu, a cărui apărare era anevoioasă. Ancă la 4 Mai 1770, Kaunitz scrie însă Baronului Thugut următoarele:

„Din notele originale dela 22 și 30 Aprilie ale Consiliului de reșboi, ce vă trimit, așteptând să mi le înapoiați, vă veți lămuri mai de aproape, în ce chip moldovenii au cutezat a-și duce vitele la pășune peste granițele însemnate prin implentarea pajurilor împărătești, și ce fel de ordine s'au dat după propunerea mea și cu prea înalta consimțire de către Consiliul de reșboi comandat în viitor asemenea călcării de granițe și spre a apăra posesiunile noastre.

„De și lucrurile nu stau astfel, în cât să putem presupune că turcii vă vor face nescăi-va obiecțiuni pentru aceasta, nu este peste putință ca ei să isbutească a înainta în Moldova spre granițele Ardealului și să vă facă pentru pajuri nescăi-va obiecțiuni: la un asemenea caz veți răspunde numai în mod cu totul amical, cum Poarta prea bine știe, că mai adese-ori ne-am plâns de călcările de granițe ale Moldovenilor; că noi credem, că acele sunt granițele adevărate, unde am implântat pajurile și că nu ne-am opune cătu-și de puțin, ca la timp oportun o comisiune mixtă să statornicească drepturile și pretențiunile noastre și ca lucrul să se aplaneze în mod amical.“

Ast-fel, în vreme-ce Turcii se reboiesc cu Rușii, Curtea din Viena înaintează pajurile spre Moldova și Muntenia, câștigând pozițiunile, la care rivnise de atâta vreme.

Chiar nici cu aceste pozițiuni Kaunitz nu era însă mulțumit, și din nota ce adresase în Septembrie 1774 Baronului Thugut, ne încredințăm că guvernul rusesc luase față cu Curtea din Viena înțelegere în scris (schriftliche Versicherungen) de a nu ocupa Moldova și Muntenia, și îndeobște de a nu stipula cu ocaziunea încheierii păcii condițiuni, care ar pune aceste două țări sub stăpânirea indirectă a Turcilor.

Acum situația se schimbă cu desevirșire. După cum ne-am putut încredința din nota de la 6 Ianuarie 1775, Kaunitz nu se mai teme de Turci, ci din contră prevedea o revoluție, în urma căreia Rusia putea să surpe împărăția otomană fără de concursul curții din Viena. Rusia era primejdia, pe care se pregătea să o înlătore, și Turcii începuseră a fi una dintre armele cu care voia să o întimpine. Stăruiind însă ca Turcii să ia din partea despre mare toate măsurile de apărare, el își da tot-odată silința ca să câștige pentru curtea din Viena pozițiunile, de care avea neapărată trebuință în cazul, când Turcii nu s'ar mai fi putut apăra.

Cu deosebire după împărțirea Poloniei, aceste pozițiuni erau în Moldova, eară nu în Muntenia.

După cum ne spunea Alexie Dășcow, curtea din Viena, pe la începutul veacului XVIII, își da toată silința să stabilească în Polonia un regim disciplinat și să deștepte puterea de rezistență a regatului vecin, ce despărțea împărăția de Rusia. Toate silințele i-au fost zadarnice, de oare-ce boala libertății nu poate fi lecuită de cât prin arme și, în vreme-ce Rusia susținea libertățile polonezilor chiar cu arma, curtea din Viena nu a crezut de cuviință a le combate tot cu arma, Puindu-se dar cestiunea împărțirii, curtea din Viena a consimțit, numai însă cu condițiunea că i se va da teren de retragere, adică o parte din Polonia și anume partea, de care avea trebuință spre a nu fi silită să apere chiar de la hotar granițele despre miază-noapte ale împărăției.

De același lucru avea Austria trebuință în Moldova.

Galiția și Ardealul erau cele două provincii, cari hotarau împărăția spre miază-noapte și resărit; din întâmplare însă între aceste două provincii nu exista nici o comunicație, ba chiar stabilirea comunicației era peste putință. De la Sniatyn, din Galiția, la Bistrița, în Ardeal, comunicația nu se putea face decât prin Maramureș ori prin Moldova. Drumul însă prin Maramureș era mai lung și trecea tot-odată prin două deosebite strimtori ale Carpaților: calea prin Moldova era dar o consecvență neapărată a împărțirii Poloniei, de oare-ce două provincii vecine, care nu comunică între dânsese, ar fi o absurditate strategică.

Înainte de a lua hotărâri privitoare la stabilirea comunicațiunii între Ardeal și Galiția, „marele stat major“ austriac trimite doi ofițeri superiori să facă recunoașterea, să studieze terenul și să răspundă la cinci întrebări deosebite.

A doa din aceste întrebări e formulată astfel:

„De oare-ce intențiunea de a face practicabil drumul din Ardeal prin Câmpulung și prin Dorna, are scopul de a înlesni apărarea provinciei Galiția din suszusul Ardeal; și de oare-ce trebuie să ținem în vedere, că pentru conservarea și scutirea acestei comunicațiuni se cere o aliniere a granițelor de la munții calenani spre Podolia, ar fi să ne lămurim dacă este cu putință a statornici această nouă graniță (dacă după teren, s'ar putea găsi un astfel de aliniament, cum e de dorit la toate granițele; adică să nu se ceară prea mulți oameni pentru ocuparea liniei, să se poată observa cu exactitate și cea mai mică parte a ei, și la nevoie să se poată face cu înlesnire întrebuițare de niște măsuri de apărare, ce, dacă nu impe-

decă pe vrăjmaș a trece, să-i facă cel puțin trecerea foarte anevoioasă) adică îngrijirea, ostenețele și cheltuielile ce ar pune monarchia întru desvoltarea unei bucăți de țară câștigate prin tragerea unor asemenea granițe noi, nu ar trebui să fie date pradă peirei față cu cel mai mic atac al inamicului?“

Respunzând la această întrebare, ofițerii însărcinați cu studiarea terenului, arată că, în direcția prescrisă, nu cred că se va putea găsi o asemenea graniță; ei sunt însă de părere, că „spre ascuți cu succes flancul drept al provinciilor ce fac front spre Prusia, Polonia și Rusia“, nu este neapărată această linie. Ei propun dar o linie, ce ar porni de la Oituz la Troțuș, de aici pe țărmul Troțușului până în Siret, apoi pe Siret în sus până la satul Camenca, de aici apoi spre Cernăuți până la Nistru, luând cel puțin terenul dominant din codrul Hotinului.

(Va urma.)

Comunicăm după „Stafeta“ scrisoarea pretinsă a unui diplomat din Berlin, adresată către un român, scrisoare despre care am făcut deja o scurtă dare de seamă în unul din nr-ii trecuți.

Berlin, 7 Aprilie 1878.

Domnul meu,

Scuzați dacă nu v'am răspuns mai de grabă la epistola ce mi ați făcut onoare a-mi adresa, epistolă atât de interesantă sub toate punctele de vedere. Amintiți-vă numai puțin ocupațiunile ce le am avut săptămâna aceasta. Mă folosesc de vreme câte-va ore de libertate pentru a ține promisiunea ce v'am dat de a vă comunica impresiunile mele asupra împrejurărilor și eventualităților politice, ce vă preocupă cu atât clevt.

Prezum că prevăzusem, în ultima noastră convorbire, mersul negociațiunilor din săptămâna aceasta, nu a dat loc la nici un incident de natură a schimba consiliile ce am trebuit să vă dau asupra atitudinii de ținut de către guvernul d-voastră în greoaia criză unde se află pus prin evenimente.

Acum, mai mult de cât ori când, prudența și moderațiunea sunt impuse oamenilor de stat români, ca condițiune pentru o politică sănătoasă.

În convorbirile noastre v'am făcut să presimțiti că nu împărțeam în total ideile d-voastră asupra atitudinii diferitelor cabinete și în special asupra celui de la Berlin, în cazul unui reșbel; nu văd nici un inconvenient de a rezuma în scris opiniunea mea asupra grupărilor respective a puterilor, în cazul unei eventualități, nu neînălăturabilă, dar astăzi posibilă. Aș crede a fi îndeplinit un scop util dacă acest tablou ar fi de natură — cum o cred — a impresiona spiritul d-lui * * și a împrăștiă or ce iluziune, nu asupra simpatiilor noastre pot să se manifeste în un mod, în adevăr folositor pentru guvernul domniei voastre.

Starea de lucruri creată prin rezultatele reșbelului de Crimeea a adus o adâncă turburare în relațiunile anterioare ale cabineteilor și acel complex de principii ca și de interese, ce decoram cu numele de echilibru european; însă eforturile oamenilor de stat au fost, din nefericire, nepotincioase de a pune în loc-le, ca în 1815, o soluțiune practică, chemată a împăca, pe cât posibil, interesele și amorul propriu al cabineteilor.

Rusia umilită, Prusia, micșorată în influența lor prin creșterea prestigiului Franței, Angliei și Austriei, era evident că aceste două puteri nu mai aveau nici un motiv de a apăra un sistem, a căruia întreagă economie era mai mult negativă și care nu înfățișa alt avantaj de cât de a garanta drepturi dobândite și de a preveni conflicte de influență, ce ar fi putut să se producă în Germania și în Orient.

Din acel moment politica de expediente și de cindă (rancune) a înlocuit politica principiilor, basată pe tradițiuni.

Reșbelele Italiei și Austriei au fost prima consecință: cel d'antăiu procura o satisfacere platonice a Rusiei și o alianță

practică a Prusiei; cel de al doilea, conștinuind în inima Europei o putere de ordinul întâi, resturna cu desevirșire starea de lucruri produsă prin tratatele din 1815 și deschidea Rusiei perspectiva unei alianțe eficiente. În fine, reșbelul din 1870, restringând legăturile de intimă amicitie ce exista între ambele curți de mai bine de o jumătate de secol, permitea Rusiei speranța unei revanșe imediate.

Un eminent om de stat putea zice în 1866: „Nu mai există o Europă!“ s'ar fi putut zice cu mai multă dreptate în 1870, „Există două Europe!“

Pentru ca o alianță să fie serioasă, ea trebuie să se bazeze pe solidaritatea de interese. Ați convenit cu mine, d-nul meu, că, judecând din acest punct de vedere, alianța dintre Germania cu Rusia nici putea fi discutată; în adevăr, pentru Germania aceasta era singura de natură a da garanții de siguranță.

Prințul cancelar nu putea ignora la câtă ispită Austria ca și Italia fuseseră espuse în ultimele zile din Iulie 1870.

Un om de stat iartă totul, însă el nu uită nimic. Disvoltarea marinei militare și comerciale imperiului și aspirațiunile lui coloniale, neconștințioase încă, însă reale, erau de ajuns, fără de mărimea ei pe continent, pentru a face din ea în ochii Angliei un obiect mai mult de gelozie de cât de emulațiune.

Era evident că nici odată Franța nu era se renunțe cu sinceritate la seducea de a redobândi provinciile ei pierdute, la cea întâi ocazie. Reorganizarea armatei ei, elasticitatea resurselor ei financiare, exercitațiunea nervoasă, care pare a fi simptomele patriotismului ei cronic, constituiau pentru Germania un pericol serios, cel puțin în timp de o generațiune încă. Ea tot rămâne inamicul ereditar. Rusia, prin atitudinea ei în timpul reșbelului dăduse Germaniei gaje materiale despre amicitia ei. Serviciile interesate sunt singurele care nu fac ingrași. Forța lucrurilor, mai mult încă de cât simpatiile Curților, apropiată pe cei doi Imperatori și pe cei doi Cancelari.

Revizuirea tratatului din 1856 a fost pentru Rusia primul acot asupra datei, contractată de Germania cu Rusia. Austria, învățată prin experiențe, și neavind, în definitiv, nimic a câștiga prin o izolare posomorită, nu a vrut să stea la o parte în regularea conturilor. Nu era cu putință a înlătura pe o putere atât de direct interesată, și din a căria interese o parte se confunda cu acele ale Germaniei.

De acolo, aceea ce se numește alianța celor trei Imperatori.

Memorandul din Berlin a fost rezultatul înțelegerei celor trei curți; acel document, care nu putea avea un efect practic, fără un reșbel, față cu dispozițiunile prevăzute ale restului Europei, este mai puțin interesant prin aceea ce conține de cât prin aceea ce lasă a se înțelege. El este expresiunea unei geneze politice:

„El însemnează Europa de Nord și actual ei de naștere.“

Viitoarea organizare a Orientului, repartiziunea intereselor economice și politice ale fie-cărui din cele trei cabinete, precum și rezerva intereselor de un ordin general, pe care Imperatori și Cancelarii o considerau că având un caracter european, toate aceste cestiuni, în principiu, erau rezolvite în gândul lor, nu într'un mod precis, nimin ne putând prevedea în ce măsură împrejurările ar fi admis aplicarea concepțiunii teoretice, dar cel puțin în substanță, grosso modo, și în prevederea unui viitor mai mult sau puțin îndepărtat.

Aceasta și explică inacțiunea Austriei față cu succesele Rusiei, când refuzul Porții de a se conforma cu deciziunile Conferinței de la Constantinopol au de urmare reșbelul. Acele succese, trecând orb și ce prevedere, puseră pe Rusia în pozițiune a încheia preliminarile de pace de la San-Stefano.

Însă nu intra în cugetul Rusiei de a impune Cabinetelor aliate un program mai întins de cât planul primitiv, fără a îndestula în o măsură proporțională, interesele respective ale ambelor curți. Nu rezultă nici din actele, nici din cuvintele Prințului de Bismarck, că el ar considera aceea soluțiune ca puțin practică. În privirea Austriei Rusia se arăta dispusă la concesii întinse mai cu seamă pe țărîmul economic; ea nu consideră condițiunile tratatului preliminar de cât ca maximum, și pare decisă a face „partea lupului.“ Negociațiunile nu se micșoră de cât tot în acest cerc, și din această parte ele au

multă șansă de a ajunge la rezultatul dorit de Cabinetele de Berlin și de Petersburg.

Însă chiar de la început era clar că Anglia nu se va arăta mulțumită cu rezerva cesționilor ce cei trei Imperatori priveau, în un comun acord, ca de interesul Europei. Toate simptomele ne arată că cabinetul de Londra este descis a face Rusiei un reșel de prestigiu. Această rezoluțiune, groasă în consecințele ei, este obiectul gravelor preocupări pentru curtea noastră. Neutralitatea Franței și a Italiei, la începutul ostilităților, este neîndoiecină; nimine însă nu ar putea fi în stare a prevedea, în cursul evenimentelor, atitudinea ulterioară a acestor două puteri.

Impăcarea sau localizarea conflictului, iată pentru moment, scopul diplomației noastre.

Mai mult de cât ori și care altă putere, Germania dorește pacea și nu va cruța nimic pentru a o menține. Mediațiunea ei în această privire este pe cât de energică pe atât de sinceră. Dar dacă, din nefericire, ea nu ar reuși să dădească reșelul ar izbucni? Pun la o parte ipoteza unei acțiuni izolate a Angliei contra Rusiei. Este probabil că prințul Bismarck va asista ca diletant la spectacolul acestui duel între leu și elefant, cu toate că pândind cu colțul ochiului pe Austria, cu hotărârea de a nu eși din acea pozițiune de cât atunci când interesele Germaniei ar reclama aceasta.

Se esaminăm care va fi atitudinea posibilă a Germaniei în eventualitatea, puțin probabilă, a unei acțiuni comune a Angliei și Austriei contra Rusiei.

I-ia Ipoteză: Neutralitatea Germaniei. Sunt două cazuri de prevăzut: Rusia va fi învingătoare sau învinsă. Învingătoare, ea va impune prin urmare prin convențiunile ei, condițiuni mai aspre poate de cât acele de la St. Stefano, în tot cazul întrecând previsionsile d-lui Bismarck; și ce devin atunci prestigiul și interesele Germaniei? — Descărcată de ori ce soi de recunoștință către ea, simțind propria ei forță, Rusia nu va avea ea drept să aprecieze foarte jos beneficiile unei amicii cu total platonice, și care ar fi lipsit în momentul cel mai trebuitor?

Îndeplinindu-și Țarul ambițiunile sale seculare, fără de concursul Germaniei, fără îndoială că Rusia s'ar crede în drept, de a reintra în plina ei libertate de acțiune, și de a nu consulta în alegerea fiitoarelor ei alianțe de cât propriile ei interese între inamicul și amicul ereditar. Te las se judeci, d-nul meu, dacă principele Bismarck ar avea drept să se aplauze de înțelepciunea și prudența unei asemenea politici. — Învișă, Rusia învișă, prin abținerea Germaniei, ar avea de consecință inevitabilă ruptura imediată a legăturilor de seculară amiciție ce uneau ambele curți, și le permiteau fără de sfială să treacă prin o serie de crize, ce se păreau mortale. — În ochii Rusiei această abținere ar avea toate nuanțele unei trădări; principele Bismarck nu se înșală: aș! retrage brațul de la Rusia, este a pune o în mâna Franceiei; anexându-și Alsacia și Lorena s'a condamnat a fi aliatul Rusiei pe vecie; dacă ar căuta se scape ar fi se iasă din strimtori, pentru a păți mai rău. — Ast-fel, înfrângere materială pentru Rusia, înfrângere morală pentru Germania, lăsând pe aceasta din urmă cu prestigiul micșurat, fără de alianțe, în fața Franceiei tremurândă de agitațiune, alături cu a Austriei îndemnată de succes și cu brațul deja întins pentru a recăpăta antea ei influență în Germania, nu mai puțin și coroana ereditară al Habsburgilor. Prințul de Bismarck în parlament, a esprimat regretul, că Germania după atâta strălucită biruință nu e încă bine așezată.

Nu ți se pare, domnule meu, că în ipoteza noastră, Germania învișă în un mod păcătos fără de ași scoate sabia s'ar afla în o pozițiune foarte neîndemnată, adică: în picioare între două șeli, și fără de cal. — Așa dar ipoteza neutralității, care la prima vedere s'ar părea cea mai naturală, e precum vezi cea mai inadmisibilă din toate.

A II-a Ipoteză. — „Intervențiunea Germaniei contra Rusiei. — În cazul învinsibilității când Germania ar fi învinsă din preună cu aliații ei, ea presintă tot acele inconveniente ca și antăia, însă mult mai grave: Eșec militar, și politic: Iată de-astrul. — „Învinsă?“, situațiunea ei va fi exactaminte aceeași, ca în ipoteza unei Rusii învinsă, fără de complicitatea ei, căștigul nu-i va fi altul, de cât de a vedea pe Rusia întorcându-se contra ei la cea întâia ocazie. — Biruință stearpă; — înfrângere morală,

A III-a Ipoteză: „Intervențiunea Germaniei în favoarea Rusiei. Prin intervențiune trebuie să înțelegem, nu numai o intervențiune activă între luptători, Anglia, Austria, Rusia, dar trebuie neapărat și o presiune energică sprijinită pe mobilizațiunea chiar de la început a armatei sale în totul sau în parte, ast-fel în cât se împedice pe Austria de a intra în conflict.

Negreșit că această din urmă măsură tot atât de eficace ca și o acțiune „manu militaria“, presintă toate caracterele intervențiunii și e de ajuns pentru a da Germaniei în contra Rusiei, rolul și avantajele unei puteri resboinice. Asta e singură atitudine notedă, și care nu presintă nici un din inconvenientele, ce conțin primele două ipoteze. Afirmațiunea puterii și al prestigiului Germaniei, conservațiunea alianței ruse, indispensabile Imperiului, în relațiunile lui prezente și viitoare cu Franța influența ponderatrice în momentul biruinței, permițând Rusiei a clege fructele ferind în același timp partea intereselor austriace, pe care Germania este în drept de a le considera ca ale ei proprie; aceste sunt avantajele imediate ale acestei politici.

După un resboiu laborios Rusia negreșit nu ar respinge sfaturile unei amicii prudente și încercate, sfaturi sprijinindu-se pe cuvinte formale și pe angajamente precise și o forță militară impunătoare.

Inse pentru a produce toate aceste rezultate, intervențiunea ar trebui să se exercite în întregimea ei, înainte să puțin timp în urma deschiderii ostilităților. O intervențiune în favoarea Rusiei la ultima oară ar fi mai nepolitică încă de cât de a nemulțumi pe Anglia și Austria fără de ași atrage pe Rusia.

Un serviciu silit nu are de consecință de cât ingratitudea. După mai bine de o jumătate secol de relațiuni intime între ambii împărați, această uniune „în extremis“, ar fi o operă de senilitate fără de nici un rezultat valabil. Am esaminat dar sub toate fezele diferitele ipoteze ce poate să nască din atitudinea germană în eventualitatea unui reșel și am găsit că cea mai improbabilă este u-ntra itatea ei.

Lordul Beaconsfield a zis că divergența de vederi existând între Anglia și Rusia aceasta este o cesțiune de Imperiu. Eă gândesc că dacă salvarea pretențiunilor sale, în legitimitatea lor, este un interes imperios pentru Anglia, a nu tolera umiliațiunea Rusiei, este o cesțiune de imperiu pentru Germania. Reșelul între Prusia contra Austriei în anul 1866 era o necesitate istorică. Alianța Germaniei cu Rusia este o fatalitate politică.

Te las să judeci, domnule meu, dacă situațiunea ast-fel precum rezultă ea din gruparea probabilă a forțelor, în eventualitățile care se pregătesc, este de natură a povățui pe guvernul nostru de a apuca o altă cale de cât aceea a unei extreme circospecțiuni. După mine e singura politică conformă cu interesele d-v. și cu circosstanțele de astăzi. Curajul cu care guvernul d-v. în anul trecut a știut să ia o decisiune virilă, într'un moment unde ezitațiunea ar fi fost funestă, a fost o probă de înalta înțelepciune: „Carpe diem“, zice un vechiu proverb plin de simț. Adese ori însă trebuie mai multă îndrăzneală unui om de stat pentru a se supune circosstanțelor. de cât pentru a se servi de ele.

Primiți etc.

* * *

INAINȚARI

Intâiul rând la vechime.

Leonte George, din regimentul 15 de dorobanți, locotenent de la 1871, Martie 10, la vacanța ce este în zisul corp, compania 2 Mizloen, după suplimentul bugetului pe 1878.

Al doilea rând la alegere.

Ionescu Ioan, din batalionul 2 de vânători, locotenent de la 1872, Iulie 6, la vacanța ce este în regimentul 6 de dorobanți, compania 6 Snagov, prin decedarea căpitanului Bajgoiu Ioan.

Seria II, Intâiul rând la vechime.

Ricuță Ioan, din regimentul 5 de infanterie de linie, locotenent de la 1871, Martie 10, la vacanța ce este în regimentul 13 de dorobanți, compania 2 Turia, după suplimentul bugetului pe 1878.

Al doilea rând la alegere.

Botea Mihail, din regimentul 1 de infanterie de linie, locotenent de la 1873, Ianuarie 1, la vacanța ce este în zisul corp prin demisiunea căpitanului Drăgulescu Matei.

Seria III, Intâiul rând la vechime.

Dupont Eugeniu, din regimentul 16 de dorobanți, locotenent de la 1871, Martie 10, la vacanța ce este în zisul corp, compania 8 Bașeu, după suplimentul bugetului pe 1878.

Al doilea rând la alegere.

Zotovici Alexandru, din regimentul 6 de infanterie de linie, locotenent de la 1873, Ianuarie 1, la vacanța ce este în batalionul 1 de vânători, prin reformarea căpitanului Calofeteanu Ioan.

Seria IV, Intâiul rând la vechime.

Stefanov Vasile, din regimentul 16 de dorobanți, locotenent de la 1872, Ianuarie 1, la vacanța ce este în regimentul 15 de dorobanți, compania 6 Moldova, după suplimentul bugetului pe 1878.

Al doilea rând la alegere.

Bărbulescu Constantin, din batalionul 4 de vânători, locotenent de la 1873, Ianuarie 1, la vacanța ce este în regimentul 4 de dorobanți, compania 2 Curtea-de-Argeș, după suplimentul bugetului pe 1878.

Seria V, Antâiul rând la vechime.

Prundeanu Ioan, din regimentul 1 de dorobanți, locotenent de la 1872, Ianuarie 1, la vacanța ce este în zisul corp, compania 4 Dumbrava, după suplimentul bugetului pe 1878.

Al doilea rând la alegere.

Anastasescu Ilie Ioan, din batalionul 4 de vânători, locotenent de la 1873, Ianuarie 1, la vacanța ce este în regimentul 4 de dorobanți, compania 7 Riurile, după suplimentul bugetului pe 1878.

Seria VI, Al doilea rând la alegere.

Stănescu Nicolae, din regimentul 2 de dorobanți, locotenent de la 1872, Ianuarie 1, la vacanța ce este în zisul corp, compania 4 Amaradia, după suplimentul bugetului pe 1878.

Al doilea rând la alegere.

Staicovici Mihail, din compania gendarmilor București, locotenent de la 1873, Ianuarie 1, la vacanța ce este în regimentul 5 de dorobanți, compania 8 Glavacioc, după suplimentul bugetului pe 1878.

Seria VII, Antâiul rând la vechime.

Busnioc Grigore, din regimentul 12 de dorobanți, locotenent de la 1872, Ianuarie 1, la vacanța ce este în zisul corp, compania 7 Mizloen, după suplimentul bugetului pe 1878.

Al doilea rând la alegere.

Ghisdăvescu Ioan, din regimentul 1 de infanterie de linie, locotenent de la 1873, Ianuarie 1, la vacanța ce este în regimentul 3 de dorobanți, compania 3 Balta, după suplimentul bugetului pe 1878.

CRONICA

În seara de Vinerea-Mare, la orele 7 și jumătate, I. S. Domnitorul, însoțit de Casa Sa civilă și militară, a mers la Sfânta Mitropolie, unde a asistat la oficiul divin celebrat de către Înaltul Prea Sântia Sa Mitropolitul-Primat, înconjurat de înaltul cler. La această ceremonie au fost față d-nii miniștri, d. vice-președinte al Senatului D. Brătianu, d-nii înalți funcționari ai Statului și d-nii ofițeri superiori din garnizon.

M. S. Domnitorul cu I. P. S. S. Mitropolitul-Primat, înaltul cler și persoanele prezente au ocolit cu Sântul Epitaf, și, întorcându-se apoi în biserică, a asistat la săvârșirea sfintei slujbe.

M. S. Domnitorul, fiind indispus, n'a asistat Sâmbătă la slujba Sfintei Invieri.

Felicitările ce Măriile Lor Domnul și Doamna au primit din toate unghiurile țării, cu ocaziunea celei de acum îndoită aniversări de 8 Aprilie, fiind întipărite de

cea mai călduroasă espresiune de iubire și profund devotament, ele au fost cu atât mai prețioase MM. LL. în fața împrejurărilor grave prin cari trecem, cu cât dovedesc odată mai mult, într'o deplină unire de cuget, că Țara și Domnului una sunt.

Miscați cu recunoștință pentru aceste manifestațiuni scumpe animei Lor, Măriile Lor au însărcinat pe d. ministru-președinte să fie interpretul celor mai vii mulțumiri din parte-Le către cler, către autoritățile civile și militare, către reprezentanții comerțului și industriei, și către toate persoanele particulare cari, prin înscris saș prin act de prezență la Palat, au venit să dea acestei serbări un caracter cu totul național și patriotic în același timp.

(Memorul.)

Papa Leon XIII. — Intrebând Papa Pavel pe un călugăr, Frater Bacio, — scrie secretarul cardinalului de Trani în 1550, — care e sărbătoarea cea mai frumoasă în Roma, acesta răspunde: „Când moare un papă și se alege altul.“

Și aceste cuvinte spuneau în mare parte adevărul. În tot timpul, care trecea între moartea unui papă și alegerea altuia, dnmnea dreptul istoric al republicii romane. Libertatea era complectă. Pe strade nu se vedeau de cât lănci, alebarde și fiinte; nici un om singur, tot cete compacte. Cel d'ntâi act, care rezultă din această libertate absolută, era prădarea palatului pontifical, pe când stăpênitorii erau închiși în conclave. Temnițele se deschideau și pungașii eșiți de acolo duceau o viață veselă. Boerii își baricadau palatele, burgezii își rețineau a casă femeile și fetele, pe când cei ce umblau pe stradă își țineau mâna la pungă. În sfârșit, cum zice numitul secretar, nu-și poate inchipui cineva un timp mai vesel și o libertate mai absolută. Aceste obiceiuri frumoase au dispărut câte puțin în decursul veacurilor, cu deosebire de la 1814 încoace. De când puterea regească se întinde asupra Romei, ori-ce desordine în interregnumul papal a dispărut. Mâna fermă a puterii civile a pus stavilă la acea libertate rău înțeleasă.

Îndată ce moare papa, camerarul suprem ia palatul în posesiune exequielor, cardinalii țin zece adunări. În cea d'ntâi, care se ține în „cămara acaretelor bisericesti“ se citește statutele lui Gregoriu X, despre conclave, ale lui Iulius II, despre alegeri, în fine ale lui Pius IV și Gregoriu XV, despre ceremonialul conclaveului. Tot-d'o-dată cu aceasta se denumesc cardinalii, care au să îngrijescă de pregătirile alegerei. La a doa adunare se întăreau altă dată amplexii publici și servitoriilor Romei și siguranța conclaveului se încredința guvernatorului Romei — câte o dată acest oficiu era predat unui so! străin. — În fine urmează denumirea prelaților, care au să supravezeze conclaveul. La a treia adunare își alege conclaveul confesorul și în zioa a patra se denumesc medicii și chirurgul conclaveului, într'a cincea bărbierul și farmacistul. Într'a șasea trage la sorți cardinalul cel mai tînăr celulele din conclave și măestrii de ceremonii predau fiecărui cardinal decretul, care 'i dă drept de intrare în conclave. Într'a șaptea cardinalii cari doresc să ia cu sine un al treilea conclave, aduc înainte această dorință. Într'a opta se numesc doi cardinalii, cari controlează toate persoanele închise în conclave. Într'a noa se alege prin vot secret trei cardinalii, cari au să supravezeze încheerea prescrișă a conclaveului. În fine, într'a zecea, primesc cardinalii, cari n'au încă diaconatul, o dispensare, în urma că-

ria li-se dă dreptul să intre în conclave. Toate acestea merg după statutele edate de Clement XII în 24 Octomvrie 1722.

După aceste pregătiri se începe conclaveul, în care se alege noul papă. Acest conclave durează câte o dată foarte mult.

Pius IX a lăsat o bulă, prin care permitea ca în caz de lipsă să se abată de la regulile adoptate până acum pentru conclave. El espune motivele, din care a rămas tot în Roma și după 1870, și adaugă, că întâmplările următoare l'au întărit în această decisiune. În urma acestor instrucțiuni unui cardinal, cari susțineau ca conclaveul să se țină afară din Roma, au primit vechia reședință a papilor ca locul conclaveului. Se părea, că această adunare va dura mult, pentru că exista mare desbinare între cardinalii. Cu toate acestea conclaveul a fost foarte scurt.

Această alegere se face în modul următor:

Într'o sală mare sunt construite celule din stoffe de lăuă suptire pentru singuraticii cardinalii. Prin această stoffă suptire se pot auzi până și cuvinte șoptite din fie-care celulă. După ce au intrat principi bisericeii în conclave, se încue de două ori toate ușile, ba în parte se zidesc, strejile se îndoesc — în sfârșit ori-ce comunicație cu lumea esternă, care în genere este oprită, foarte sever, treuue să se facă imposibilă.

Papa de ales trebuie să fie însuși cardinal și alegătorii săi exclusiv cardinalii. A treia zi după intrarea în conclave se începe scrutinul, pentru care se duc cardinalii în toată dimineața, de la 7 ore, din celulele lor în Capela Sixtină.

(Va urma.)

(Vocea Clerului.)

ULTIME SCIRI

(Agenția Havas.)

Serviciul de la I Malu 9 ore dimineața

Paris, 30 Aprilie.

Cu ocazia deschiderii solemne a expoziției, care va fi mâine, multe case sunt împodobite cu flamuri. Se lucrează cu o activitate febrilă pentru a da cel din urmă lustru preparativelor. Străinii curg.

Viena, 30 Aprilie.

„Politische Correspondenz“, primește din Petersburg următoarea veste: Boala principelui Gorceacof nu s'a agravat. Cu toate acestea e vorba de a rechema din Londra pe contele Șuvalof și de a'i încredința interimul afacerilor pe câtă vreme marele cancelar va fi bolnav.

Aceiași Correspondență află din Constantinopol, că ieri marele Duce Nicolae l'a prezentat trupelor pe generalul Totleben, iar astăzi Sultanului. În urmă a plecat la Odesa împreună cu generalul Nepokoicijki. Rușii au arestat mai mulți mohametași la Adrianopole. Din precauțiune comisia a plecat din Filipopoli. Marea revistă, care era să se facă la San-Stefano, a fost contramandată în urma evenimentelor din Rumelia, care au silit pe statul-maior rus de a detașa un număr destul de considerabil de trupe. Se asigură, că generalul Totleben posedă niște instrucțiuni, în virtutea cărora negociațiunile relative la retragerea simultană (suspendate cu totul în cele din urmă zile) să se poată reînchea.

ROMANIA SI REȘELUL ACTUAL

GUVERNANTII SI GUVERNATII

de N. BLARENBERG

fost senator ales, deputat demisionat.

Traducțiune din limba franceză.

Tipărită din inițiativa unui iubitor de adevăr.

Se află de vânzare la librăria Szöllösy.

DIRECTIUNEA GENERALA A SOCIETATII DE ASIGURARE „DACIA“ DIN BUCURESCI

instituită pe onorabili agricultori, că a început contractarea asigurărilor

IN CONTRA DAUNELOR DE GRINDINA,

și invită cu onoare pe D-nii Proprietari și Arendași de Moșii ca pentru asigurarea recoltei din acest an, precum și pentru ori ce informațiuni relativ la această ramură de asigurare să bine-voiască a se adresa la Agențiile ei instalate în toate orașele și târgurile din țară se u la biroul Central din Colțul Stradei Lipsani și Podul Mogoșoiei (Palatul Dacia). (735-2)

PUBLICATIUNE

Numai încă patru-spre-dece zile

PÂNĂ LA 23 APRILIE 1878, MAI ÎTINE

Marea Desfacere de Albituri

in Otelul Oteteleşanu, Calea Mogoșoiei No. 27

SE DESFACE CU ORI-CE PRECIU
din Fabrica de Pânză și Lingerie din Viena

Mari sume de albiturile cele mai fine pentru dame și bărbați

500 bucăți Cămăși brodate din cele mai fine de batist și inu pentru dame, cari mai înainte le vedeam à 6 și 12 franci

Acum numai cu 3 și 6 franci

200 bucăți Fuste de damă, capote, pantaloni, costume de noapte de inu

Se vor vinde numai cu 4, 8 și 12 franci

200 bucăți Pichet alb și colorat fin à 30 coți

Se vinde numai cu 7, 12 și 17 franci

Basmale de damast, șervete, fețe de masă și pentru cafea

Se vor vinde numai cu 3, 6 și 10 fr. 1/2 duzină

100 bucăți Inu de Rumburg 36 coți cu 25 franci, inu de Belgia și Irlanda 60 coți cu 50, 70, și 90 franci

Acastă desfacere colosală va dura numai 14 zile, adică până la 23 Aprilie viitor, din cauză că închiriându-să localul de la St. Gheorghe viitor, suntem nevoiți a vinde în total sau în parte toate mărfurile sus notate cu prețurile cele mai neuzite de eftine.

GRATIS va primi fie-care cumpărător până la suma de 10 Napoleoni atât en gros cât și en detail ca Rabat o garnitură fină pentru 12 persoane.

Magasinul se află in Otelul Oteteleşanu, No. 27

SAPUN MEDICAL DE PACURA

al lui BERGER

se întrebunțază cu succes sigur de nouă ani în urma recomandării și atestărilor a d-lor: profesor Dr. Cavalier de Schroff, profesor Heller, Dr. Melichar și multor medici și altor persoane ca remedii contra

TUTULOR BÔLELOR ALE PIELEI

precum și contra necurăteniei feței, mai ales contra riei, peelingilor, bubelor dulce, puriciilor, mătreața capului și a barbei, petelor obrazului și a trupului, nasului roșii, degerăturii, transpirațiunii piciorilor și contra tutulor bôlelor de cap ale copilor. Mai este și de recomandat generalmente ca un mijloc purificativ la spălat. Dacă săpunul de păcură al lui Berger se întrebunțază în genere ca mijloc de spălat pe pelea sănătôsă se u din când în când în băi, atunci va da pelei o fineță și frescheteă extraordinară, precum nu va produce nici un alt săpun, preservând de tôte bôlele sus enumerate ale pielei.

Prețul unei bucăți împreună cu descrierea întrebunțării 1 franc.

Săpunul de păcură al lui Berger conține 40 la sută păcură conc. de lemn, se prepară cu mare băgare de seamă și se deosebește foarte mult de tôte cele-alte săpunuri de păcură afiatore astăzi în comerț.

Spre a se feri de falsificate să se cêră dinadins săpunul de păcură al lui Berger și să observe învâltura cea verde.

Depozitul general pentru România en gros și en detail în Bucuresci în farmacia la Speranța a lui BRUS. Depozite în Brăila, farmacia Hepites; Craiova, farmacia Moes; Focșan: farm. Linde; Galați, farm. Curtovits; Iași, farm. Kouya; Ploști, farmacia Schuller.

Afară de aceste, fie-care farmacia se află în poziție a putea preda Săpunul de păcură al lui Berger cu prețul original. Pentru comândi en gros și en detail să se adreseze către depozitul principal: Farm. G. HELL, în Troppau. (712-3)

VERITABILA APA GERMANA

Compusă de LESUEUR

Această apă face a dispăre petele roșii, împiedică sbărcitrurile și albește pelea. La Paris, la D. Gastellier, parfumeur, 47, rue de la Chaussée d'Antin.

Depozit în Bucuresci la farmacia D-lui I. W. Zürner, și la D. Apple & C-ie

De închiriat, în Suburbia Miorcub No. 1, două apartamente compuse de 6 și 4 camere cu dependențe precum și alte trei de câte 2 camere și dependențe. Adresa: D-nu C. Dissescu, aceiași Suburbie, Strada Isvoru No. 39. (725-0)

FRUMUSEȚA!

FRĂGEȘIMEA TINEREȚEI A PELEI

Ca mijloc neîntrecut pentru înfrumusețarea pelei s'au recunoscut de tôte damele cea cercetată de autorități, escelenta, nevătămătorea și adevărata

RAVISSANTE

de Dr. LEJOSSE, Paris.

Acest mijloc de purificațiunea pelei, recunoscut în tôte lumea, s'a arătat ca cel mai bun și cel mai activ din tôte mijlocele de înfrumusețare spre a depărta sigur pete de sôre, coloritul sôrelui, roșeta, pete galbene, precum și tôte necurăteniele pelei. RAVISSANTE dă pelei o frăgeșime a tinereței foarte frumoasă roză-deschisă și ca de catife, face pelea și mâinile albulucior și delicat, este recortită și păstrată pelea fragedă până în vîrsta cea mai înaintată.

NEFALSIFICAT se găsește în Bucuresci numai a d-nu BRUS, Farmacia la Speranța.

PREȚUL: 1 flacon mare 8 fr., 1 flacon mic 5 fr.

Depozit general la H. SCHWARZ, Budapesta Marie Valleriegasse No. 9.

MARE SUCCES.

VELOUTINE

este o

FĂINĂ DE OREZ

de o deosebită specialitate, foarte fină, nesimțibilă, preparată cu Bismut, și posedă calitatea cea fericită, a da feței omului.

FRESCITATEA NATURALĂ a tinereței.

CH. FAY,

Parfumeur la Paris, 9, rue de Paix

Deposit în Bucuresci la farmacia d-lui F. W. Zürner, și la d-nii Appel & C-ie

De închiriat. 1) Casă cu 6 încăperi pentru stăpâni, 4 pentru slugi, grajd, șopron, pivniță și grădină — în strada Primăverii No. 11. 2) Casa cu 2 etajie, compusă din 9 camere pentru stăpâni, 6 pentru slugi, grajd, șopron și magazii pentru lemne, să închiriașă în total, sau parțial cu etajul, în Strada Berzii No. 122. (726-0)

ADEVERATE INJECTIUNI ȘI CAPSULE

RICORD FAVROT

Aceste Capsule posedă proprietățile tonice a Gudronului adăogate pe lângă acțiunea antiblenoragică de Copahu. Ele nu obosesc stomahul și nu provocă nici diaree nici greț; constituiesc medicamentul prin escelență în tratarea bôlelor contagioase a ambelor sexe, scurgeri vechi sau recente, catare a beșiceii și curzearea fără voie aurinului.

Pe la finele tratamentului, și când ori-ce durere a dispărut, usul INJECTIUNU RICORD tonice și astringente, este mijlocul infailibil de a consolida vindecarea și de a evita întercerea.

ADEVERAT SIROP DEPURATIV RICORD FAVROT

Acest sirop este neapart pentru a vin deca cu deseversire maladiile pelei și pentru a sifri de a curăți sângele după un tratament anti-sifilitic. El feresce de tôte accidentele ce pot resulta din sifilis constituțională.

Publicul, trebuie a lepăda, ca contra facere periculôsă tôte medicamentele RICORD, care nu voră purta sigiliul C. FAVROT.

DEPOSITO GENERAL. — F. Favrot, 102, strada Richelieu, in Paris; In Iassy, Racovits, Konia; Bucuresci, Rissdorfer, Zurner, Theil; Galatz, Tatuseschi, Marino Kurtovich; Braila, Petsalis, Kaufmes; Craiova, F. Pohl; Plojesti, Schuller; Barlad, Brettner, și in tôte farmaciile.

PHARMACIA LA „SPERANTIA“

26, CALEA MOGOȘOAEI, 26.

DEPOUL MEDICAMENTELOR FRANCESE.

Obiecte de Cauciuc și Articole de Toaleta. — Asemenea se angajază a efectua ori-ce comande din resortul medical.

BRUS.

HYGIENA PELEI

SAVON

AU SUC DE LAITUE

ED. PINAUD, PARIS

Acest săpun se deosebește prin unctiositatea pastei se și prin fineță mirosului se u. El recortese pelea și i comunica o frăgeșime neapreciuită.

Pe timpurile de ger pe lângă acest săpun, trebuie să întrebunțată și pasta callidermica, Singurul Deposit allu Aspasinei Mignot.

MADAME PATRU

Reîntorcându-se în Bucuresci, reîncepe comerțul ei de mode în vechiul local, Strada Mogoșoiei No. 58 etajul de sus.

Avertura PALĂRIILOR DE VARĂ începe la 23 Aprilie corent. (734-1)

Un profesor de limbele, adică, Franțeză, Rusă și Română, cunoscut în Bucuresci, oferă ocupațiunile se u ca profesor, translator la o redacțiune, școlă sau casă particulară. A se adresa la administrațiunea acestui diar.

MARELE MAGASIN DE HAINE CONFECTIONATE ȘI ARTICOLE DE MODĂ

A LA BELLE JOSEF FURNISORUL

20, COLTIUL BULEVARDULUI ȘI

Face cunoscut onor. Clientele, că i a sosit pentru sezonul actual mai moderne, fasone elegante croite, dupe

Costume complete de Fantasie

Hedingote Hardington

Jaquette Bosphore

Sacco Coupe anglaise

Pardessus Renaissance și diferite alte fasone

PREȚURILE CELE

Se primește și comândi de tôte felurile de haine care se efectuă cu mare promptitudine.

JARDINIÈRE GRÜNBAUM

CURTII

MOGOȘOAEI, CASA GRECENU, 20

UN MARE și BOGAT asortiment de haine din stofele cele cele din urmă jurnale de Paris și Londra.

Cămăși franțuzesci, albe și colorate

Lingerie de tôte felurile

Cravatte Plastron, Régate etc. negre și colorii

Umbrele și obiecte de fantasie

Mănuși și tôte lucrurile de modă

MAI MODERATE

JOSEF GRÜNBAUM

Furnisorul Curtii, No. 20 Colțul Bulevardului și Mogoșoiei, Casele Grecenu.